

exercere et cor nostrum purgare ut
ad caritatem possimus pervenire Unde
sapiens Iniciandi sunt a timore ut ad
caritatem perveniant. Vides ergo quā
congrue diuina scriptuta puritatem
cordis fidei ascribit iuxta illud. Fide
purificans corda eorum eo q̄ timor qui
est primus effectus fidei euellit et extra
hit cor ab immundis affectionib⁹ et vi
tiosis inquinamentis. Est igit̄ primus
gradus scđe ascensionis qua tenditur
ad puritatē cordis fides vel timor qui
est eius effectus.

De scđo gradu scđe ascensionis q̄
fit p spem et desiderium celestium et spiri
tualium rerum quibus purgatur et sanat
homo a scđa impuritate cordis.

Capl. xxi.

Neat fides timore futuri iudicij
ac suppliciorum metu facit vices
cōtagia declinare cōficiens quodam

modo medullitus omnia interiora et
extrahens ab inferiorum viciosa affec-
tione et inhesione. Ita consequenter
spes mentem nostram de huiusmodi
affectionibus auultam sed non eleua-
tam immo timoris pondere depresso-
de presentibus auocat et ad superiora
eleuat et vniuersas corporis volupta-
tes vel mundi vanitates celestium pre-
morum exspectacione contempnit inci-
piens suspirare sursum et mente aspi-
rare ad illud sublime gaudium quod spes
interius representauit. **I**gitur si cor tuum
iam ab infimis abstractum timore sense-
ris noli iam stare noli te esse in tuto
putare. **S**i stare cepisti iam descendisti
Siquidem cor tuum vacuum ab affectioni-
bus esse non potest. si igitur sit noxus vacu-
atum impleat celestibus et scis affectio-
mbus. aliqui rursus descendit. **V**enit etiam cum
te in ture purgas expedit ut interdu-
e mī

in spe respires. Sed multo aliter ad
spem ascēdit qui diuīus iam in timo-
ris pfectu cor purgauit. Igitur cōtra-
scēdam cordis impuritatēm q̄ in eo cōsi-
lit q̄ affectus tu⁹ adeo est cōcupiscē-
cns infectus vel ex reliq̄is cōcupiscē-
ciarum dēp̄sus et infirmus factus ut
non sapient ei celestia ascenditur per
spem. Nam spes saporem eternorum
ingerit et affectum ad superiora resti-
tuit. Sicut igitur superius dictum fuit
q̄ homo per adhesionem cōmixtionez
sue affectionē inferiorum fit impur⁹.
Ita per adhesionē et affectionē supe-
riorum fit purus et acquiritur quedā
puritas cordis. id ē affect⁹ ad celestia
et spiritualia. et hoc fit per spem.
Igitur o homo imaginare super te lo-
cum quendam totum quietum totum
purum et mūndum. Infra te vero locū
quendam totum turbulentum et in-

continuo motu existentem et totum
turbidum et impurum te vero in me
dio cōsistentem. Quanto igitur descē
dis ad locum infra tanto magis effice
ris inquietus p cōcupiscencias. insta
bilis p varia desideria. impurus p in
mundas affectiones et p mixtionē in
mundoꝝ. Quanto vero sup̄ ascendis
per iugem meditacōnem continuam
affectionem desiderium et spem et ce
lestium admixtionē tanto magis eris
quietus et stabilis. vnam illam deside
rans esse sc; in atris iherusalem. tāto
etiam eris purior per meliorum te ad
mixtionem.

De cōpunctione p amorem q̄liter
se in ea exercebit. // Ca. xxiiij.

Superius cū p timorem tremē
factus cepisti coactus ascendere
medicinam quādam tibi dedimus ma
lorum humorum quibꝫ ab ascensiū in